

Toespraak van de Voorzitter van de Eerste Kamer, mevrouw Timmerman-Buck, ter gelegenheid van de laatste vergadering van de Eerste Kamer voor het kerstreces, op 16 december 2003

Geachte medeleden,

wij komen tot het einde van deze vergaderdag. Het is gebruik in dit huis dat aan het einde van de laatste vergaderdag in het jaar een korte eindejaarstoespraak wordt gehouden door de voorzitter. Volgens dat gebruik doe ik u allerlei informatie geworden over het afgelopen kwartaal en volgens dat gebruik is die informatie voornamelijk kwantitatief van aard: over het aantal voorbereidende onderzoeken, het aantal wetsvoorstellen, begrotingen en notities, het aantal plenaire vergaderingen, het aantal commissievergaderingen, het aantal bezoekers van de website van de Eerste Kamer. Die informatie zal ik u niet onthouden.

Omdat de vreugde op uw gezichten mij tegenvalt, hetgeen ik had verwacht, heb ik nagedacht over de beste manier om hier aan het einde van het kalenderjaar na zulke intensieve weken uit elkaar te gaan om tijdens het kerstreces elk weer ons weegs te gaan. Ik doe dat slechts in twee, drie zinnen.

Ik haak even aan bij het begrip "worsteling" dat zo-even is gevallen. Wij worstelen inderdaad, niet alleen aan het einde van het jaar. Binnen de Kamer worstelen wij tegen elkaar, als Kamer worstelen wij met de regering en daarin verschillen wij van elkaar en met de regering. Maar wat wij gemeen hebben, is niet alleen die worsteling, maar voornamelijk het doel van die worsteling. Het is zorgen, niet alleen voor deugdelijke wetgeving, maar ook voor wetgeving die rechtvaardig is voor burgers; burgers die wij vertegenwoordigen. Ik heb het ooit gezegd, ook bij mijn aanvaardingstoespraak als voorzitter hier: hoewel indirect verkozen zijn wij volksvertegenwoordigers. Dat is en blijft een groot voorrecht. Daarmee is en blijft het ook een voorrecht om die worsteling mee te mogen maken.

Van ganser harte wens ik u allen fijne kerstdagen en alle goeds voor het nieuwe jaar 2004. Ik zie u graag weer terug op dinsdag 20 januari aanstaande. Graag tot dan.